

Jakob Carmon

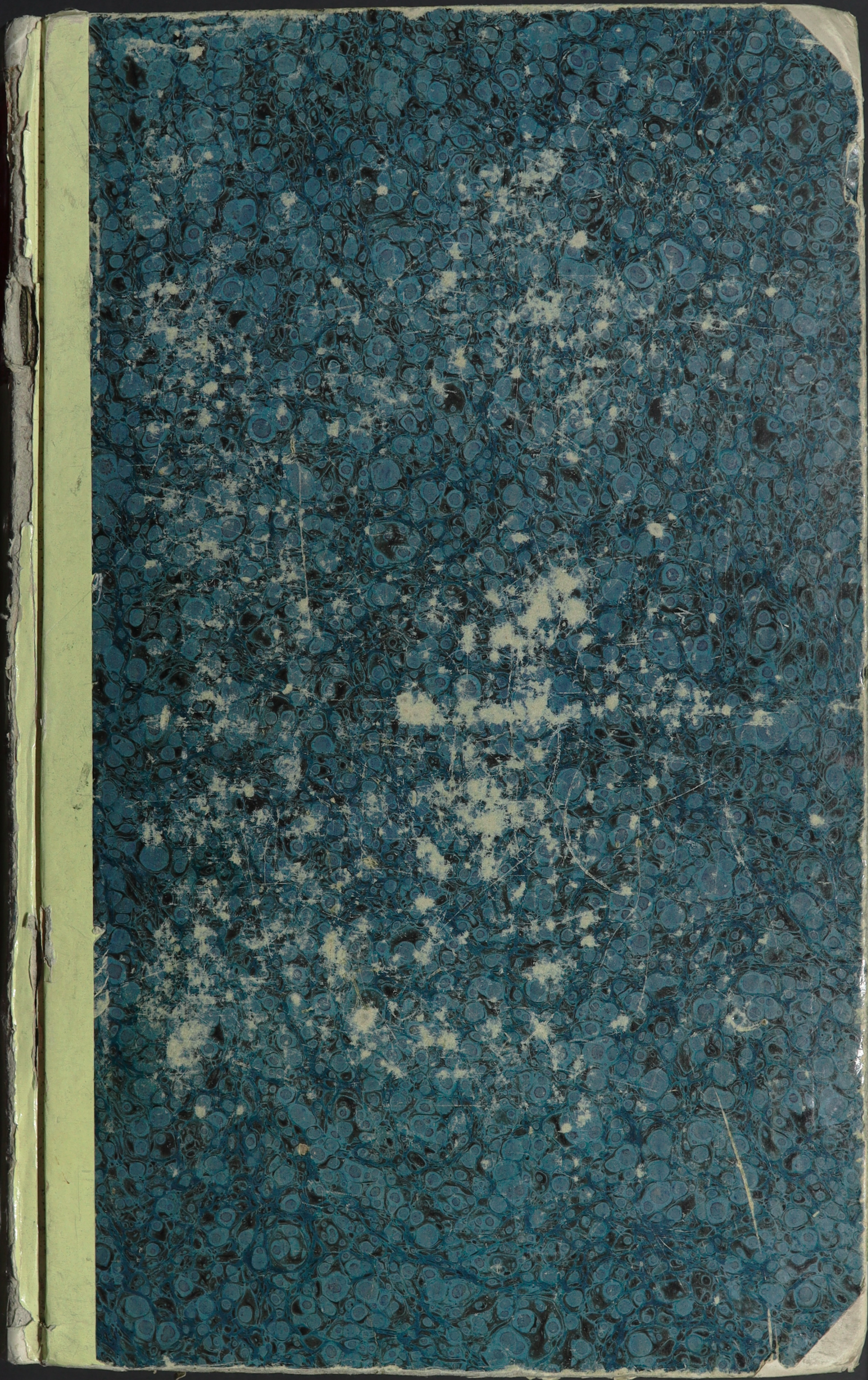
**Rector Universitatis Rostochiensis, Jacobus Carmon ... Ad Exeqvias ... Dnæ.
Catharinæ Elisabethæ Siebrandten/ Nobilissimi et Machaoniæ Artis Peritissimi
Domini, Nicolai Sibethen/ Amplissimi Senatus Rostochiensis Pharmacopæi
meritissimi, Conjugis Ac Maritæ Adamatissimæ, Qvas Ingenti solitudine
mæstissimus parat Viduus, frequenter prosequendas, Omnes Omnium Ordinum
Cives Academicos ... invitat ac convocat**

Rostochi[i]: Typis Joh. Wepdingi[i], [1719?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1807455300>

Druck Freier  Zugang







66 Stücke

Wk1b Gen

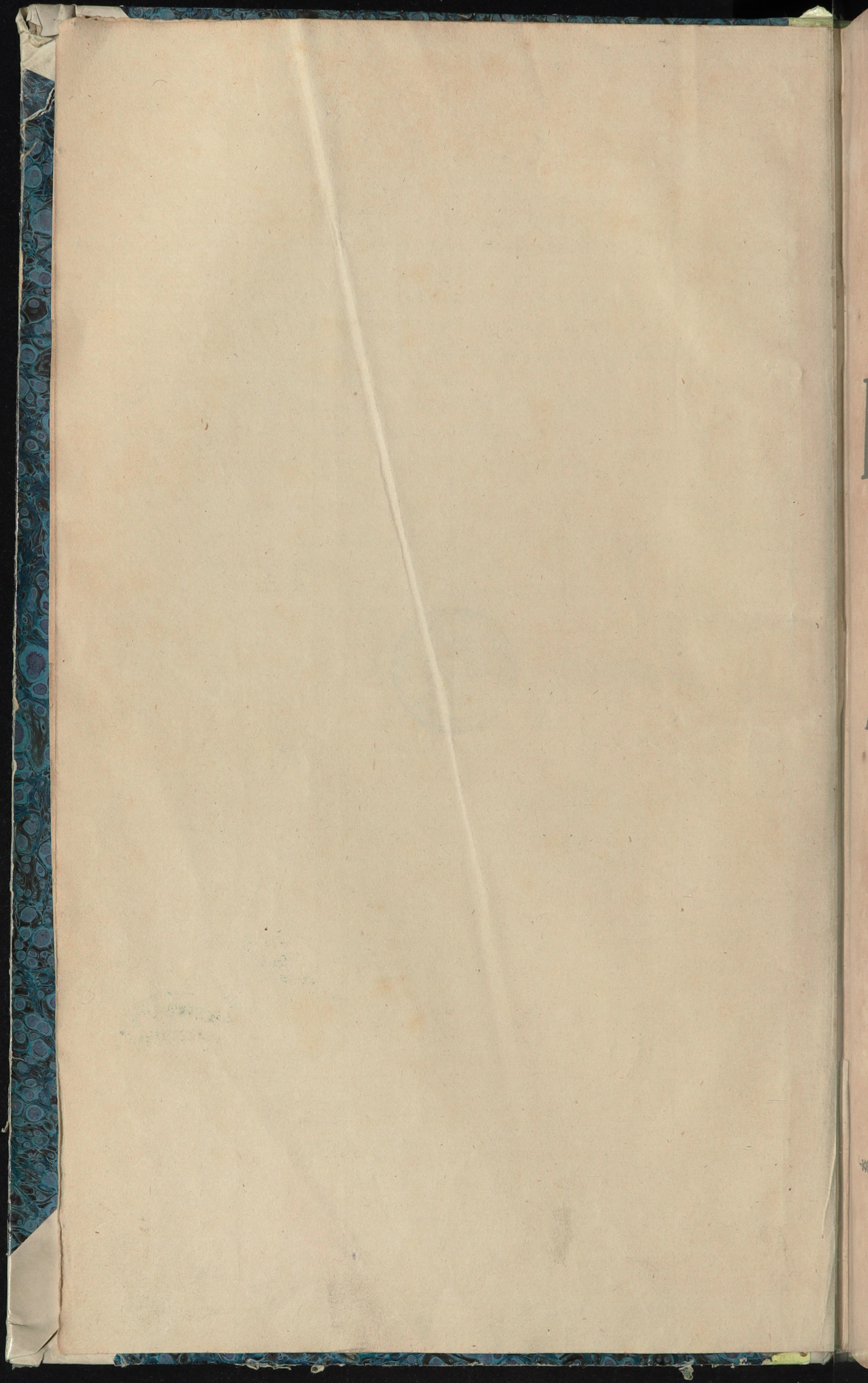
2/2 -4°

Inhaltsverzeichnis der Leichenprogramme
in alphabetischer Ordnung der gefeierten
Person mit Sterbejahr.

1. Arnd, Karl. 1721.
2. Bademüller, Johannes. 1723.
3. Baltzer, Jakob. 1706.
4. Becker, Heinrich. 1720.
5. Bergk, Catharina v., geb. v. Hecken. 1712.
6. Steinkopf, Margaretha, geb. Christian. 1719.
7. 8. Crohn [Krohn], Johann Adolph. 1750.
9. Darjes, Joachim. 1740.
10. Duve, Joh. Abraham. 1728.
11. Fabricius, Jakob. 1653.
12. Festing, Johannes. 1685.
13. Willebrand, Catharina Christine, geb. Fischer. 1742.
14. Eggerdes, Catharine Marg., geb. Gerdes. 1714.
15. Graumann, Christian Daniel. 1764.
16. Tielcke, Cath. Dorothea, geb. Giesen. 1719.
17. Glück, Friedrich Gottfried. 1707.
- 18-22. Grüenberg, Johann Peter. 1700.
23. Haberkorn, Joh. Balthasar. 1707.
24. 25. Hahn, Julius Ernst. 1751.
26. Henning, Anna Christina, verh. Redeker. 1718.
27. Hildebrand, Christian. 1712.
28. Knesebeck, Heinrich. 1719.
29. Lembke, Agneta, geb. Hinze. 1749.
30. Lesch, Daniel. 1707.
31. Lindemann, Eva, verh. Dugge. 1719.
32. Lindenberg, Kaspar. 1713.
33. Lüders, Marcus. 1738.
34. Mohr, Heinrich. 1729.
35. Schmidt, Helene Catharina, geb. Petersen. 1756.
36. Radow, Georg. 1699.
37. Müller, Christian. 1740.
38. Niehenck, Georg Vitus Heinrich. 1795.
39. Palthen, Samuel von. 1750.
40. Rhades, Georg Michael. 1758.

41. Rhon, Christoph Gottlieb. 1724.
42. Schelhamer, Henrica Maria, verh. Burchard. 1720.
43. Sandow, David. 1752.
44. *Brasse* (Saß), Charlotte Wilhelmine, geb. Thymne. 1787.
45. Schlaff, Agneta, geb. Lembke. 1748.
46. Vorast, Margareta Sophia, geb. Schleeff. 1758.
47. Schmidt, Jonas. 1745.
48.49. Starck, Samuel Christfried. 1769.
50. Gens Schuckmannia. 1706.
51-55. Schwartzkopff, Kaspar. 1691.
56. Senst, Johannes. 1723.
57. Sibeth, Nikolaus. 1721.
58. - , Catharina Elisabeth, geb. Siebrandt. 1719.
59. Sibrand, Catharina, verh. Radow. 1720.
60. Stever, Christian Michael. 1722.
61. Tielke, Joh. Joachim. 1724.
62. Vandewil, Alexandre de. 1684.
63. Stockmann, Anna Margäreta, geb. Varenius. 1715.
64. Walther, Matthias Gustav. 1768.
65. Weidener, Johann Joachim. 1732.
66. Wolfrant, Dietrich. 1698.
- Ko





58
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS,
JACOBUS CARMON,

PHIL. & J. U. D. ac PROF. PUBL. ORD. CONSISTORII
DUCALIS ASSESSOR & CONSILIARIUS,

AD
EXEQVIAS

NOBILISSIMÆ ET VARIO CHRISTIANARUM VIR-
TUTUM EXERCITIO CELEBRI AC ADMODUM
CONSPICUÆ FOEMINÆ,

**DNÆ. CATHARINÆ
ELISABETHÆ
Siebrandten/**

NOBILISSIMI & MACHAONIÆ ARTIS
PERITISSIMI DOMINI,

NICOLAI Siebethen/

Amplissimi Senatus Rostochiensis Pharma-
copæi meritissimi,

**CONJUGIS AC MARITÆ
ADAMATISSIMÆ,**

Qvas

Ingenti solitudine mæstissimus parat

VIDUUS,

frequentè prosequendas,

**OMNES OMNIUM ORDINUM CIVES ACADEMICOS
AC STUDIORUM PIETATISQVE FAUTORES,**

ea, qva par est humanitate ac studio invitatur
ac convocat.

Rostochi, Typis Joh. Wepdingi, SERENISS. PRINC. & ACAD. Typogr.



Um, ut supremum comitentur

honorem Matronæ, virtutum jubare non una gloria insignis, ac omni sine fuco probæ DNÆ. SIBETHEN, & mœstissimi Vidui lugubre tatum, & ipsa exigit pietas, honestorum omnium intemerata custos ac sincerissima Patrona; sancte vero demortuorum abitus & obitus omi-

nis quid aliquando exporrigat, unde relictis, ipsive orbi consilium, aut memorabile monitum suppetit; in memoriam, nec sine fontica causa, red uctum est nobis Divini Spiritus sacratissimum istud decus, quod per labia *Jesaiæ Cap. LVII. 1. 2.* ad nos his quidem verbis dimanavit: (At vero) *Justus perit, nec (est) vir ponens super cor (suum); & Viri sanctitatis colliguntur, ut non sit intelligens: Nam propter malum (venturum) colligitur justus, intrat (in) pacem, quiescunt super cubilibus suis, ambulans (quisque) in rectitudine sua.*

Ad hoc fastigium revelationis elevabatur Amosides iste & de clara stirpe nepotum Judæ satus Esaias, ut divina concitus aura audiret *reprehensionem* non Vatis cujusdam inter homines excelsi, quos tanta gratia verbiqve sui publicati evehit efficacia Zelotes DEUS, ut dolet aut excidat, quod *lapicidarum* est, conf. *Deut. VI. 11. Job. XIX. 24. Prov. IX. 1. Es. V. 2. X. 15. LI. 9*, qui lapides instrumentis terreis magnoque labore adæqvant, incisuris variis exornant & ædificiis ac structuris celebrioribus adaptant, sicut & *fabri lignarii* dolabra poliunt asseres nodosque averruncant, in (his) *Prophetis*. seu opera ac officio eorum efficacissimo, homines extra gratiam constitutos, impolitis non absimiles petris ac curvis nodosisque lignis *Hos. VI. 5*; (Quod enim excilio Prophetarum hic non describatur ipsa litera teste clarum est, ut satis sit ad versionem *Sebastiani Schmidii*, contulisse explicationem *Job. Schmidii*, ad Textum *Hosæ* citatum) *Sed Jehovah Ipsi & Messie nostri*, quem Nomine hoc soli DEO competente, non unis vicibus mactat Sacer Codex. Vid. *Exod. III. 4. Num. X. 9. XXI. 5, 6. Psalm. XXIII. 1. XXIV. 7. & s. Es. VI. 3. (collat. Job. XII. 4.) Jerem. XXIII. 6. XXXIII. 16. Os. I. 7. confer. Es. XXXIX. 16. s. XLV. 14. L. 7. 9. Jer. XLIV. 26. Ezech. XLIX. 3. Os. XIII. 14. &c.* & clare satis cognoverat Propheta, hunc *Mediatorem inter DEum atque homines*, *1. Tim. II. 5.* ferri adversus hos, qui desperabundis consiliis culpam interitus sui, dum captivitas instabat Babylonica, posthabito omninif, quo præcociter ac indies DEum offenderant, in Sanctissimum Numen erubescenda blasphemia conjecerant; (Vid. *Esaiæ Caput LV. totum*) nec conciliari posse cum istiusmodi nequam hominibus, quos nec gratiæ promissio nec legis cominatio terreret, imprimis, cum Doctores ipsi detestanda prævaricatione inveniebantur averfi; (teste *LVI. Capite toto*) Speciatim vero hoc etiam auribus suis usurpabat, non exiguum instantis ferocioris pœnæ causam, irrisionem istam & sibilos maledico ore volutos, esse scil. instantis mali nulla præsentia, cum tamen non frustra incidant subitanæ mortes eorum ac earum, ante quorum abitum

abitu DEus ad vindictam accinctus, non potest facere quicquam, Gen. XIX. 22; id quod documenti insignioris momentum explicatius, demum percipit abs isto, cui *Jehovah dedit linguam doctorum*, Es. L. 4. I enim ut observarent, nec amplius frivole spernerent hæc eadem in piis & maxime probis eorumque accelerato obitu obvenientia exempla, hæc audire dedit: *Iustus perit, nec est vir ponens super cor &c.*

Facebant eruditi inter opiniones, an *Josias* Grotii, *Esaias* Saneii, *Messias* Patrum aliquot, aut *Ezechias*, ad quem non pauci digitum intendunt, objectum hujus reprehensionis, seu demonstrationis potius sit undividue? nobis concordante Scriptura generaliter ac collective terminus iste adhibetur, vid. Ps. XI. 5. XXXIV. 26. Prov. X. 25. Es. LX. 25. Ezech. XXIX. 24. 26. XXXIII. 8. Hab. II. 4. &c. designans omnes istos, in quos translata est satisfactio, meritum & justitia Christi, cum habitualiter & in se considerati sint peccatores, quibus nihil ejus inest, quæ imputatur, justitiæ, Vid. Gen. XV. 6. Rom. III. 24. IV. 3. Homo namque non est justus in terra, qui faciat bonum & non peccet. Cohel. VIII. 20; & speciatim eo ipso termino simul exprimitur vera ac realis Justitiæ Christi applicatio ad subjectum credens, Justitia enim DEI per fidem Jesu Christi est in omnes & super omnes qui crediderunt. Rom. III. 22. ac velut Christus factus est in justitiam, 1. Cor. I. 20. ita fideles evadunt justitia in Christo. 2. Cor. V. 21, sunt in Filio Dei Jesu Christo. 1. Joh. V. 20. & in ipso habent justitiam Es. XLV. 27. Vide plura hujus melli fluæ & maxime solabilis doctrinæ capita ac momenta Ps. XLIX. 5. Es. LIII. 6. s. Joh. I. 29. Gal. III. 13. Eph. V. 25. 1. Petr. II. 24; Hinc namq; illa spiritualis nostri gaudii gloria, quod abjiciantur peccata præterita, Ez. XIX. 22. Rom. V. 25, tegantur præsentia, Ps. XXXII. 1. & condonentur reatus ac pœnæ illis omnibus, qui merito ac satisfactioni Redemptoris fiducialiter inhærent, locoq; eorum veniant beatitudines Ps. XXXII. 1. Rom. IV. 8. Hi ergo merito Christi justificati ac absoluti hac porro beantur ineffabili prærogativa & Essentiæ Divinæ substantiali approximatione gaudent ut tota S. S. Trinitas habitet in illis Joh. XIV. 23. 26. XV. 26. Rom. VIII. 9. 12. 2. Cor. VI. 16. Eph. III. 17. participes fiant divinæ naturæ. 2. Petr. I. 3. palmites vitis suæ maneam. Jo. XV. 5. s. & in ipso maneam. Joh. VI. 56. VI. 7. 10. 1. Joh. II. 5. 24. II. 14. Imò quod ad exercitium bonorum attinet operum, quamvis, onus & circumstant peccatum misere adhuc sentiant Ebr. XII. 1, conf. Rom. VII. 14. 1. Cor. III. 1. s. Gal. V. 17. VI. 8, in mortalia tamen ac regnantia peccata non proruunt, conf. Jo. IX. 31. 1. Tim. I. 9. Gal. V. 14. 1. Jo. III. 5. præcipue de cœtero & omnium sedulo cavent, ne, quod imperfectius urgent, ad *αυταπειθίας* quidem adspirantes, sed vero nunquam consummato pertingentes, præjudicium aliquod adjiciat soli, ac unice & exclusive nos justificanti ac salvanti satisfactioni Redemptoris, probe memores eorum, quæ Lutherus docuit, scribens: Christus hat die Gläubige durchs Evangelium frey gemacht von allen Wercken/ da Er lehret auff kein Werck sich verlassen / sondern alleine sich seiner Barmhertzigkeit vermassen/ daher hanget ein Christlich Gewissen allein

kein in Christus Wercken auffß blößest/ und ist die Taube in Canticis, die in des Fels Löchern und Stein-Ritzen wohnet/ das ist/ in den Wunden und Worten Christi/ und ist gewiß/ das es nicht mag sicher noch zu Frieden seyn / ohn allein in Christo / aber in allen eignen Wercken nicht müge / den schuldig / verzagt und verdäunt bleiben. So macht es nun ein solch Urtheil und Unterscheid unter Christus Wercken und eignen Wercken/Christus Werck ergreift es und schleuszt also; durch diese werdet ihr rechtfertig und los von allen Sünden und von allen Übel/daran zweiffel ich nicht. Denn eben darum sind sie auch durch ihn geschehen/ und in der Tauffe auff mich geschüttet/ausser diesen ist kein Heil/ kein Friede in meinen Gebeinen Ps. 38. und kein Gnugthuung für die Sünde/ aber sein eigen böse Werck siehet es an und verdäunt sie/ aber doch durch Christus Werck überwindet es und verachtet sie/ daß sie es nicht leisten können. Sientemahl Christus Werck mächtiger sind uns zu erlösen und zu stillen/ denn unsere Sünd uns zu fahen und schrecken/ wo du es anders gläubest. Aber eigen guthe Werck ergreift es und schleuszt also/ daß sie zu thun sind frey umsonst/ zu Nutz dem Nehesten/ und zu üben das Fleisch/ in keinen Weg aber Gerechtigkeit/ Friede/ Genugthuung und Vergebung der Sünde damit zu bereiten/ denn solches alles sucht und findet es nirgend/ den allein in Christus Wercken mit festen Glauben/ gleich wie es siehet/ daß Christus sein Werck frey umsonst gethan hat/uns zu Nutz/und zu üben seinen Leib nach Gottes Willen. Siehe also ist ein Christlich Gewissen frey/ beyde von guten und bösen eignen Wercken / daß sichs weder auf die guten verlässet/ noch um der bösen willen verzagt/ es nimpt sich aller beyder nichts an/ gerade als wären sie nichts und bleibet allein an Christus Wercke/ derselben nimpts sich an/ als die ihm geben sind. Opp. Altenb. Tom. I. p. 878. f.

Super hoc merito Christi justos vigilat specialis Providentiæ divinæ cura & gaudiis referta custodia, *memor enim est illorum Ps. CXV. 12. & ipsi cura est pro illis 1. Petr. V. 7, conf. Ps. XXVII. 5. LV. 23. Matth. VI. 25. Luc. XII. 22. 1. Cor. IX. 9. f. Phil. IV. 6. 1. Tim. VI. 8. Ebr. XIII. 5, perscrutatur & cognoscit eos Ps. CXXXIX. 1. f. Sap. I. 1. f. 16. f., dum custodiunt sapientiam & solertiam, eadem ipsis sunt visa anima & gratia faucibus eorum, ut eant confidenter viam suam & pedem suum non impingant, si cubant, non timent, nam cubant ita, ut dulcis sit somnus eorum, non timent sibi a timore subito & a vastatione impiorum, cum veniet, nam Jehovah est in fiduciam eorum & custodit pedem eorum a captura. (Prov. III. 21. f. Salvator est illorum Ps. XVII. 7. illique sunt portati ab utero, lati a vulva, Es. XLVI. 3. sunt filii pretiosi & nati deliciarum, quorum recordatur propterea, quod conturbata sint viscera sua illi. Miserendo miseretur eos, Jer XXXI. 20. portat eos sicut vir portat filium suum, Deut. I. 31. circumducit eos, instruit & custodit sicut pupillam oculi sui, sicut aquila excitat nidum suum super pullis ejus motitat se, expandit alas suas accipit eos, portat eos super ala sua. Deut. XXXII. 10. f. illudque facies usque ad senectutem, usque ad canitiem eorum Es. XLVI. 4. conf. 1. Par. XVI. 9. Job. VIII. 20. &c. Cum & certum sit, positum esse hominibus semel mori Hebr. IX. 27. & quidem*

omnibus, Jos. XXIII. 14. 2. Sam. XIV. 14. 1. Reg. II. 2. Job. XXX. 23. Ps. LXXXIX. 49. Hab. II. 5, ut nequidem Enocho, Gen. V. 24. aut Elia, 2. Reg. II. 11. incompertum fuerit aliquod mortis analogum, quod idem experientur illi, quos dies extremus offendet 1. Cor. XV. 51. 1. Thess. IV. 15; ea tamen est gratiæ super credentes exuberantis largissima aliquando seges, ut ad preces ardentiores Hiskia XV. anni tribuantur, Es. XXXIII. 5, & Simeoni prolongatio Luc. II. 26. veniat, dato etiam casu ante fatalia eruantur ex miseriis, liberentur ex ergastulo & exoptatissimam dimissionem fortiantur, 1. Reg. XIV. 13. 2. Reg. XXII. 20. & hujus quidem rei causa in futuritionem mali pœnæ vindicativi cedit Messiaë demonstrationi, quando perhibuit: *Justus* (qualis status & sexus fuerit, sunt enim fœminæ non minus quam viri *coheredes gratiæ vitæ*, 1. Pet. III. 7) *perit, nec est vir ponens super cor suum, & viri* (addantur & fœminæ) *sanctitatis colliguntur*, &c.

O felicissima Credentium & horum, qui Christi merito justii sunt fata! O beatissimas sortes! Mundo *periisse* videntur, & separatos eosdem opinantur a præsentia, notitia, cura & conservatione, denique fruitione Domini sui, vel ejus omnino, ad cujus notitiam, curam & fruitionem pertinere se gloriabantur, sed alia est in foro poliratio, alia forma, alius eventus; DEus colligit eosdem & sive conjuncti, sive dispersi sint, translatione beatifica ad Se recipit univertino æternæ felicitatis ac gaudii interminabilis unit eosdem. Videntur hic perversis dispersæ oves, & revera ad casus eorundem redundat vaticinium Jesu: *Ecce ego mitto vos sicut oves in medium luporum*, Matth. X. 16, sed Jesus, qui aberrantem ovem suis reportat humeris ad ovile Luc. XV. 5. f., instar Pastoris fidelissimi colligit eosdem in caulam cœlorum, conf. Deut. XXII. 1. f.; Sunt spicæ satis gravidæ ac frumentariæ, sed nec metus sunt expertes, ne absorbeantur a tenuibus ac adustis, conf. Gen. XLI. 7; sicuti & infestissimo cruciantur lolio, acceleratur ergo dies, quo *tritricum congregatur in horreum*, Matth. XIII. 30. Conf. Lev. XXV. 3; Spiritum ac animam impiorum ad se colligit justus DEus, Job. XXXIV. 14. conf. Ps. CIV. 29, quo temporali ac æterno consummentur supplicio, colligit pacem Jer. XVI. 5, sicut colliguntur ova derelicta, sic DEus totam terram colligit, ita ut non sit movens alam aut aperiens os & mussitans, Es. X. 14: Non ita misere DEI super pios est severitas, non enim *auffert cum anima peccatorum animam credentium, aut cum viru sanguinum vitam eorum*, Ps. XXVI. 9, sed illi potius colligunt animas suas & animas domus sue, conf. Jud. XII. 25. & Jos. XXIV. 15. superque ipsos exclamatur: *Colligite mihi sanctos meos, pargentes foedus meum super sacrificio*, Plal. 50. 5, hinc Angelorum chorus *claudit agmen eorum*, conf. Num. X. 25, & animæ omnium illorum, qui Lazari sunt consortes, *transferuntur in sinum Abrahæ*, Luc. XVI. 22; Quo quidem ipso declaratur pretiosissima credentium æstimatione, ad æternam usque salutem perdurans, propter malum siquidem venturum colligitur justus, *intrat in pacem*, ut nec corporum cesset salutaris observatio & custodia, *requiescunt enim in cubilibus suis*, conf. 2. Reg. XXII. 20. Act. VIII. 2;

B

ubi

ubi certe radicis egregia applicatio ad reconditionem ensis in vagina, Jer. XLVII.6, occultationem animalium in antris, Ps. CIV. 22., receptionem luna super horizontem, El. LX. 20, collectionem pedum Gen. XLIX. 33, manus 1 Sam. XIV. 19, & radiorum, Joel. II. 10. IV. 15. locupletiore, si tempus ac occasio præsto forent, suppeditaret suavia multa, quæ collegit Johannes Apoc. Cap. XIV. 13.

Diffuerem in dulciter scatentibus his solationum venis & blandissimo spiritus etiam tristissimi levamine, sed perturbat me, quod proh! infirmitatis est, quia cum misere conflictamur, fluctuans afflictæ mentis agitatio! quanta & fiducia cœlestis lætitiæ ac gaudiorum non terminandorum diffusa lenimina meditor, ut hinc non velim non *Defunctæ Nostræ, Deitatis Isti sacratissimo tabernaculo* medullitus gratulari, tanto nihilominus absorbeor dolore, recolens insignia merita, quorum gratioso fulcimine non amplius sustentatur *Maritus* ad internecionem fatigatus, & quibus nec sine deplorando discrimine carent liberi, nondum ex ephebis producti, ut ferreus ac lapideus mihimet ipsi viderer corde, nisi his tristissimis condolerem vicibus, & quod restituere non valeo, singultibus ac consociato planctu persequer; Neque opinemini rerum memorabilium industrii æstimatores, me abripi affectibus aut assentandi libidine, DEUS, quem sincere colo, novit me vera dicere & affligi penes præcordia, quod non valeam digne satis eloqui singulas, in laudes divinas & emolumentum ac emendationem proximi pie, fideliter & non interruptis curis exantlatas operas, & opera vere bona stimulo quodam deprædicare: Est *seculum*, quo pejus non vidit orbis, & impostores, qui habent speciem pietatis, virtutem tamen ejus abnegant, insinuant se in domos & captivant mulierculas, oneratas peccatis & variis concupiscentiis ductas 2. Tim. III. 4. s., hunc in finem, ut honoris reverentiam & laudis gloriam aucupantur, a melioribus metuantur & sancti ab omnibus vocentur, cum tamen non sit verus DEUS in omnibus cogitationibus eorum, nec verus cultus & Religio Codici sancto conformis, nec revelationis ac mediorum salutis, nec ipsius JESU CHRISTI reverenda æstimatio; Haud illis adplicuit aures aut animum *Beata nostra*, non nisi vulneribus Christi resecta, non nisi verbo revelationis & sacramentis illuminata ac corroborata, non nisi sancto Christi ministerio ducta & hypocrisin subtile malum, secretum virus, latens venenum, fucum virtutis, tineam sanctitatis pleno corde detestans: Est *mundus*, quo deteriorem non habuimus, totus totus namque in maligno jacet, 1. Joh. V. 19. & propudiosis litat deabus, concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum & fastus vite 1. Joh. II. 16; inter præcipuas hic *καθ' ἡμῶν* in conjugis etiam exulat aliquando pietas, verecundia, modestia, pudicitia, sobrietas, mansuetudo, taciturnitas, laboriositas & quæ non alia, ut promiscue sæpius sint, quibus *bonum sit sedere super angulo recti & in terra deserti*, Prov. XXI. 9. 19.: Sed omnia alia invaserunt Beatam & ex SIBRANDORUM prole, proliferam nostram Maritam, dici siquidem per omne hoc dedecus merebatur titio ex igne ereptus, Zach.

Zach. III. 2, quicquid propterea Eph. V. 32. f. Col. III. 18. 1 Cor. XI. 7. f. 1 Petr. III. 6. f. 1 Tim. II. 9. f. VI. 6. Tit. II. 5. & alibi, conf. Gen. III. 16. Prov. XXXI. Syr. XXVI. 1. f. 1. normæ instar est honestioribus fœminis, in eo volupe Ipsi fuit, ut obsequiose versaretur, nec conscientiam ullo stigmate offenderet, pollens imprimis dea mando regendæ domus & educandæ prolis exquisitissimo habitu; Est *Conversatio*, qva magis execrabilem non vidimus, & ut in compendio multa dicam: *non est veritas, non est misericordia, non est cognitio Jehovæ in terra. Pejorare & mentiri, & occidere & furari, & adulterare & latrocinari, & sanguines dare ad sanguines*, hoc est flagitiorum centrum, Hof. IV. 1. f., ut admonitio hinc, si unquam alias, quadret: *Optimus eorum est sicut spina & rectus pejor quam dumus, ne confidite socio, ne fiduciam ponite in duce, a cubante in sinu tuo custodi januas oris tui; Filius vilipendit patrem, filia est insurgens contra matrem suam, inimici viri sunt homines domus ipsius*, Mich. VII. 4. f.: Ut vero indignis his non pollueretur volutationibus *Beata nostra*, id sola Ejusdem pietas & Summi Numinis reverentia effecit, hinc dulcissimus iste familiaritatis ac amicitiae sensus & usus ad præscriptum eorum qvæ Gen. XIII. 8. XLV. 24 Pl. CXXXIII. 1. f. Prov. XII. 19 XXV 8. XXVII. 10. Sir. XXII. 25. f. XXV. 1, & alibi leguntur, omnia Ejusdem facta prosperavit, revera siquidem & candore admirabili cogitabat ac sectabatur: *quæcunque vera, quæcunque gravia, quæcunque justa, quæcunque casta, quæcunque amabilia, quæcunque bona fama, si qua virtus, si qua laus foret & Deus pacis fuit cum illa*, Phil. IV. 8. f. Judicate nunc omnes, qva laude fuerit digna, fide hac heroica & tam inclutis moribus percita fœmina? Habet sacer Codex Hannam Luc. II. 38, & mulieres plures, vide Act. I. 14. XVI. 13. XVII. 4. celebrantur *Priscilla Act. XIX. 1. 18. 26. 1 Cor. XVI. 29., Phæbe, Maria, Tryphena, Tryphosa & Persida, Rom. X. 12. 15. cum Apphia Philem. vs 2. Loide ac Eunice, 2 Tim. I. 5., celebres apud Patres sunt Melonia, Blandina, Agnes, Apollonia, Monica & quot non alia*, harum vero celebri catalogo, ut Beaatm inseram nostram non una mihi est ratio, & Parodia qvadam Illustris Poetæ prosunt nobis omni merito versus:

Ach könntet ihr / die ihr der stolzen bösen Welt /
 Fußfällig Beyrauch streut / und mehr nach Guth und Geld /
 Als wahrer Weisheit strebt / hier ein Exempel fassen /
 Wie man bey voller Lust soll alle Lust verlassen?
 Der Sibethinnen Preiß macht dieses Euch bekandt:
 Sie war werth an Gebuhrt / noch wehrter an Verstand /
 Und vielmahl werther noch bey Kindern und Gemahle /
 Die Kammer des Gebeths gleich einem Tempel-Saale /
 Ihr Bette war ein Feld der allerliebsten Früchte;
 Und ihre Hergens-Lust die tröstlichsten Gedichte;
 Ihr Haus ein Friedens Haus: Allein was andern kaum
 Zu lassen möglich schein't / schien Ihr ein blosser Traum:
 Sie müßte sich nur klein / nicht aber groß zu werden /
 Sie floh durch den Verstand den Labyrinth der Erden /

B

Sie

IX. 103
 Sie liebte Ihren Mann / doch mehr den grossen GOTT /
 Sie gab mit Freuden GOTT, was Ihr geschenket / wieder /
 In frohe Lobgesäng / in Bueß und Trauer-Lieder
 Zertheilte sich das Wort / gleich einem Himmels-Bach /
 So gar daß Sie das Brodt so Freund / als Feinden brach.
 Die Krankheit hat Ihr Krafft und Leben aufgesogen ;
 Doch ist Ihr Edler Geist zu Gottes Stuel gezogen.

Ne vero fugiat posteros petra tot gemmarum luce superba, & stirps
 ac familia laurearum plena, unde excisa CATHARINA nostra
 ELISABETHA reluxit, id fida manu transcribendum & deprædi-
 candum est, quod faventiori sorte orbi nostro sit donata *Anno Christi*
MDCLXXVII. Die XXX. Octobris, Patre quidem Viro quondam Magni-
 fico, Præ-Nobilissimo atque Consultissimo, DN. JOHANNE SI-
 BRANDO, J. U. D., Decretalium Professore & postea totius Acade-
 miæ Seniore longe Celeberrimo atque gravissimo, Matre vero inter
 cœlites nunc etiam triumphante, Omni virtutum decore quondam
 Celebratissima Matrona, BARBARA CARSTENS, per hoc par in-
 signium Parentum ad Majorum gloriam feliciter traducta, ex stemma-
 te enim Paterno habuit Avum Consultissimum ac Prænobilissimum
 DN. HEINRICUM SIBRANDUM, U. J. D. Illustrium & Statuum
 Provincialium Syndicum celeberrimum, ac in omni munere
 Celeberrimum, & Aviam DN. CATHARINAM Deutsch / tœ-
 minam, pietate non fucata late conspicuam sexusque sui nobilif-
 simam coronam; Ex eadem Paterna stirpe celebratos scivit Proavos
 suos, DN. JOHANNEM SIBRANDUM, J. U. D. & Codicis in Var-
 niaca nostra Professore P. O. Urbis etiam Patriæ Syndicum vigi-
 lantissimum, rerumque gestarum gloria nemini secundum, & DN.
 ANNAM SCHILLINGIAM prætioso virtutum jubare Splendidissi-
 mam Maritam; nec minus Nobilissimum atque Prudentissimum
 Virum, DN. DAVIDEM Deutsch / Amplissimi Senatus Urbici Proto-
 Notarium, multa fide conspicuum; & pietatis rerumque domesti-
 carum cura laudatissimam DN. ANNAM SCHILLINGIAM, Ma-
 gnifici quondam & Consultissimi DN. HERMANNI SCHILLIN-
 GII, Consulis Roseti nostri undiqueque Celeberrimi dilectissimam
 filiam, ultra quos, si gloriam captare voluissemus, non impedita.
ἡ ἀγαθή progressus adhuc æque felicitis ortus ac famæ pateret. Ex
 stirpe Materna consimilis Beata fuit gloriæ, Avum namque sortita est
 Virum Illustrem, Magnificum atque Consultissimum DN. JOACHI-
 MUM CARSTENS, Jurisconsultum Excellentissimum, Serenissimi
 Ducis Lauenburgici Cancellarium, & liberæ Reipublicæ Imperialis
 Lubecensis Syndicum Primarium, Aviam vero Generosam, DN.
 a WICKEN, Proavos vero suos deamare potuit Consultissimum
 Virum DN. NICOLAUM CARSTENS Consulem Soltqvellensem
 Amplissimum. & DN. BARBARAM BINDEMANN, Matronam
 Splendidissimam; Nec minus si de generosa WICKENDORUM
 Familia, sic enim, cum ex comitatu Marchico prope Coloniam
 Agrip-

Agrippinam prædium suum celebre Wickhende, ante quadringentos jam annos cum Lubeca commutarent, nominati sunt) prolixiora suppeditare vellemus. Illustriissimos Equites, Teutonici equestris Ordinis & Commendarum Præfectos, Legatos, Chiliarchas, Canonicos & præcipue Senatus Lubecensis Consules ac Senatores pleno ambitu exhibere opus esset, quorum fortitudine ac consiliis Celeberrima & Imperialis Urbs conservata, privilegiis aucta mirisque modis crevit, ut memoria Wickhendiana ea propter non possit, non esse in benedictione, quæ ad posterorum posteros exuberet.

Velut vero orbi satis infelicitur nascerentur hi, quos per naturam generavimus, unde supernaturalium ac divinorum nullus ortus, nulla spes, nisi Redemptoris sanguine paratus esset salutis fons nobis & istis, ita Beatissimi Parentes avido desiderio hanc suam, perdilectam gnatam, baptismalibus undis lavandam fideliter obtulerunt, & cum CATHARINAM suam ELISABETHAM, sanguine Christi purificatam, & in quietum Spiritus S. Domicilium consecratam reciperent, certis ac lætis præsagiis Eandem exosculati sunt, nil eorum præterea intermittentes, quæ corpori, imprimis & animæ porro conducerent: Et hinc subnata sunt cum Die ac DEO gaudiorum, quæ Christianos, præ voluptate, mundi ac terrenorum mactant, mire dulcia segmina, sive enim exercitiis Scholarum & Gynæcei, sive curis culinæ ac domus, sive consortio extraneo admota *Beata Nostra*, ubivis ad voluntatem DEI, Parentum placita, virtutum bonorumque morum normas, nemini secunda fuit & pluribus æstumatissime præpolluit; cum & annos annumque tam pie excultum & mores adeo scitissimos non poterat non exambire veneratio eorum, qui calluerunt suspicere Conjugii columnina, æmulo quasi nisu, sed non eodem successu, convenerunt multi proci ac sponsi, inter quos tamen provida Divini Numinis cura, feliciores cessere partes Viro Nobilissimo & Medicorum Levaminum Experientissimo, DN. NICOLAO SIBETHEN, Pharmacopæo apud nos sat solerti ac felicissimo, ut ardentioribus precibus ac votis selectam, ceu Divinum donum & conjugii sui hætenus trina vice disrupti, certissimum solamen ex manu DEI & ferocia mortis jam rigescentibus brachiis Beati Parentis, benedictionum copioso agmine lucraretur, eamque perpetim felici omine, Octobris, qui vitam Beatæ dederat. Feria XIII. domum duceret, mirifica consolatione post obitum Conjugum ac Soceri recreatus.

Habent hoc fatales numerorum, nescio, quæ fide? sortes, ut trinariæ omnium judicentur felicissimæ, sed & post superlativum exeant; & in conjugiiis, id quod legibus creditur singulis insitum, redire aliquando videtur, ut primum permittat aliquid, secundum vetet, tertium puniat; Attamen quæ Numinis gratiosa indulget benignitas, nil horum metuendum, nil experiendum fuit felicissimo DN. SIBETEHN, quem terque, quaterque beatum deprædicari & reli-

C

& reliqua Socialia Sacra & quarta præcipue jubent; Non namq; erat officii uxorii punctum, quod superflua non adimplevisset humanitate; non erat desiderii anhelatio, quam superabundanter non saturasset prævenientis mansuetudinis æstu; non erat crucis aut morbi angustia, quam solabili consortio ad gaudia non dilatasset B. Nostra, & si tentationes animæq; discrimina grassabantur, hic locus ad sacram dabatur anchoram, precari simul, laborare, curare simul & indefessis amorum stimulis prodesse ac conflictationum abigere moles, hoc laboris, hoc operæ fuit, ut feliciorē vix viderim Conjugem, tot & nunquam satis deprædicandis svavitatibus resectum, confortatum, recreatum: Accessit rarioris exuberantiæ documentum, vidimus enim Senem prole doratum, quod denegaverat prima & vivida magis ætas, imo ne unus egregiæ spei Filius solitarium se quæreretur, accessit deosculanda cohors illorum acillarum, de quibus benedictio percrebuit: *Beatus Vir, qui impleverit pharetram suam ex illis, non enim pudefient, quum loqueretur cum hostibus in porta, Ps. CXXVII. 5.* Benedictum namque hoc Conjugium in lucem produxit, Anno 1703. die Januarii filium primogenitum, JOHANNEM, quem præproperus B. Matris obitus forte restituet; Anno 1704. die 6. Martii CATHARINAM; Anno 1706. die 1. Aprilis BARBARAM; Anno 1707. die 19. Aprilis MARGARETHAM, in gloriam DEI & solatium Parentis sincera pietate & morum gratia feliciter excultas nunc Virgines; Sequenti sunt Anno 1711. die 19. Martii, PETRUS HEINRICUS, Anno 1712. die 16. Augusti HEDWIG ELISABETHA, & omnium postremo Anno 1714. die 21. CHRISTIANUS ALBERTUS, singuli optimæ spei liberi, & ne solus orbis profapiam haberet, intermedii duo GEORGIUS puta An. 1709. die 17. Aprilis natus, die 19 Maji ejusdem anni, ERNESTUS vero Anno 1710. die 8. Aprilis ortus die 13. Maji terram cum cælo commutarunt.

Exposcit nunc equidem naturæ difficillimum istud statutum, ut Parentes viam sternant mortalitatis liberis ad gloriam æternam consecuturis, sed, cum dolor denuo nos superet, nobis nimis cito surrepta est Beate defuncta! nobis dolorosa stringit ilia præmaturus, præmaturus inquam, obitus; nobis visum est hoc discrimen ad extremam canitiem declinandum! Qvis relarciet nunc damna marito? quis senectuti & curis medebitur pertinacissimis? quis liberorum invigilabit educationi & domesticis operis? nos, nos inquam, exhorrescimus ad inextricabilem labyrinthum, ad irrevolubilem abyssum! nec retrogredi valerem, nisi me vocaret lectus victrix Beatissimæ Nostræ, Hæc sola, ut incomparabili fiducia vitæ suæ omnia fata volverat super Miseratorem suum, ita ad extremum usque halitum imperterrita mansit, nil metuens, nil sollicitans humanarum rerum, multa vero & omnia sperans e manibus & visceribus Patris sui Cœlestis, in quo perpetuo solatio divinis motibus refocillata, ad finem usq; fideliter perseveravit;

Hinc

Hinc sub primodiis statim morbi Confessionarium suum Dn. J. J. Weidenerum, SS. Theol. D. & P. P. O. ac Pastorem Marianum, adscivit sibi, ut, quod in vita cum Ipso sæpius fuerat meditata & piis colloquiis absolverat, eadem gratia nunc repeteret & sibi frugifere applicaret, id quod etiam hac felicitate effectui datum, ut utrique in misericordiam & vulnera Jesu conspirantes, enixissime acquieverint, quem in finem porro sacratissimum istud corporis ac sanguinis Christi epulum sancto ului cessit ac absolutio peccatorum Mediatoris auctoritate indulta, omnia quam efficacissime amoverunt, si quæ adhuc obesse videbantur, donec sanctificatis per Confessionarium singulis morbi diebus, suspiriis ac precibus Consanguineorum adjuncta pientissima ac Deo soli devota AMICA, placide inter brachia Redemptoris Die XXVII. Octobris, mora jam ad XXIII. properante, circa tertiam matutinam exspiraret ad gaudiorum elevata penetralia, ad quæ omnis BEATÆ fides ac spes contenderat, id demum adhuc quærelarum post se relinquens, dum mense Octobri nata, eodem & nuptui data, ne unum quidem diem, & sic nec hunc totum mensem, præterquam in eo tristem nobis effecerit, quod tam piam animam nostro usui ac commodo non retinerimus: Ut interim habeamus, quo affectu morbido sit abrepta, & qua passione a Medico etiam suo sit amissa, in testimonium promiscui doloris, adjicienda adhuc sunt ea, quæ Vir Præ-Nobilissimus, Experientissimus & Amplissimus DN. GEORGIUS DETHARDINGIUS, Medicinæ Doctor & Illius ac Mathem. Super. Prof. Publ. longe Celeberrimus, Fautor, Collega ac Amicus Noster Certissimus, his dolore gemino refertis lineis communicavit:

Non citra dolorem, scribit, vix citra lachrymas huic mihi injunctæ amicitia defero, quando historiam morbi Beatæ Dn. SIEBETHIANÆ exarare jubeor. Sive enim cognationem, qua mihi junctæ fuit, sive pietatem in Conjugem & liberos, quæ excelluit, sive animi in omnes indistinctum, quibus solatio esse poterat & iuvamento, propensionem, quæ excitavit omnes, superavit plurimos, sublevavit permultos, in animum revocem, perdidit obitu illius Cognatam fidelissimam, exemplum dignissimum, Ducem mirandam magis, quam imitandam. Nec tamen penultimum hoc officii genus, quod memoria laudibus suis plena, nunquam sit in animo meo intermoritura, quam sit ex mœrore arduum, est denegandum. Febris fuit catarrhalis maligna, quæ, ut solet abblandiri, sub rheumatismi pallio accessit, ut primum conquesta fueris non nisi de artuum lassitudine, & capitis gravedine, Ipsaque hinc judicaverit, continentia & capitis obductione has molestias se posse abigere, ut per primos insultus morboſi diei medicamentis non fuerit usa. Abhinc febris gravius insultando, Illam lecto affixis & malignum morem monstravit occupando nec in integrum iterum dimittendo rationis sedem, quamvis somnus per intervalla obrepens potuisset inducias inferre. Auxerunt mala imperfectæ Crises, dum modo per metastasin, tumore circa collum eminente, sed iterum dispa-

venire; modo per sudorem obrepentem, sed mox deficientem. Natura subvenire voluit & tamen iterum destitit. Nec reticendum, quam nausea omnium alimentorum & Medicamentorum patrocinium morbi egerit, ut frustra fuerit omnis renisus ab amicis & Me medico factus. Obiit decimo quarto die, qua morbus cœpit, blande exspirando. Sibi ergo lumpsit DEUS hanc probam, quo illam redderet optimam.

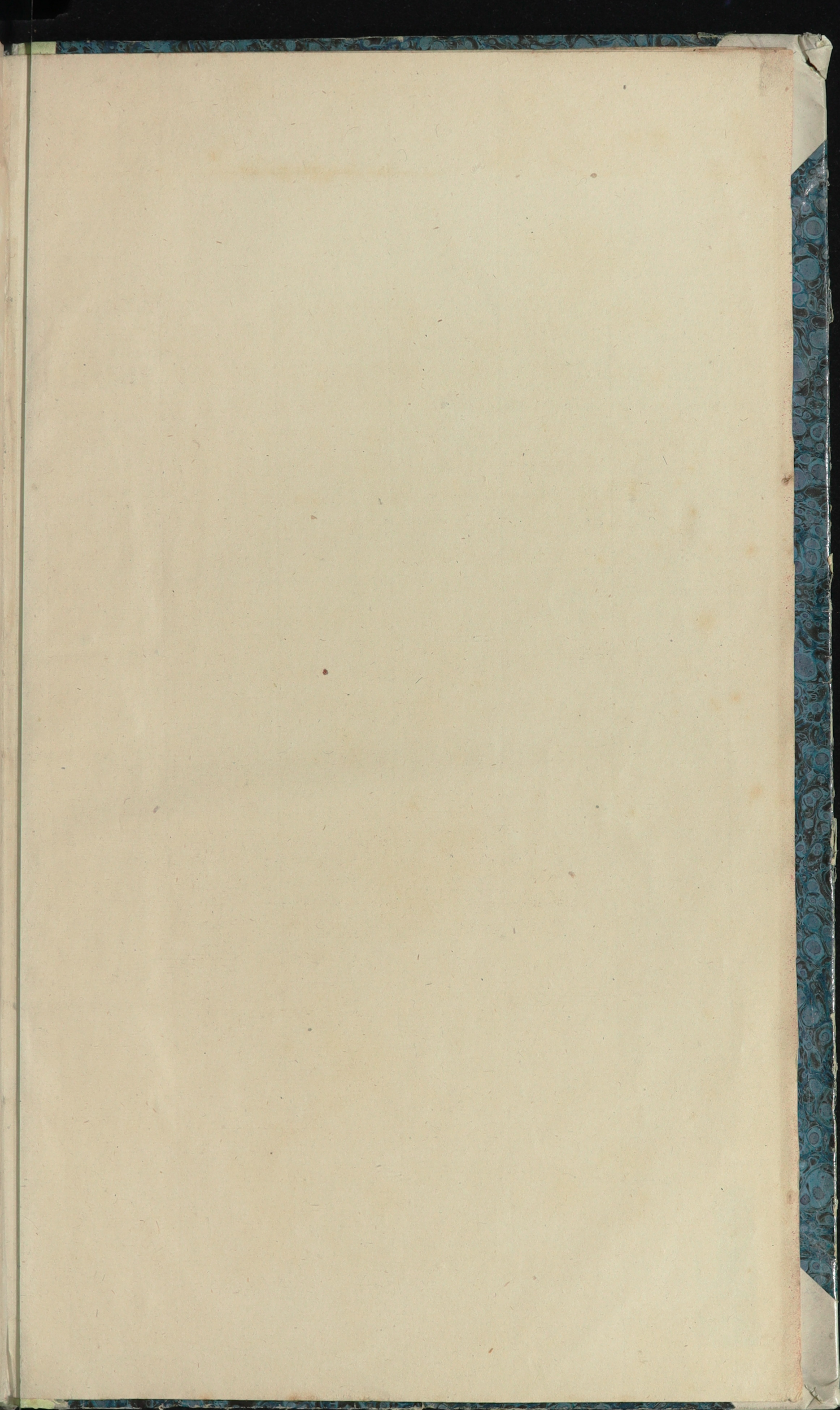
Nil superest, quam ut ardentioribus votis sollicitemus Clementissimum Numen, ut velit divino ac melliflue redundante solatio sanare dolores VIDUI, humanis certe viribus non superabiles! consulere orphanis! Mederi graviter condolentibus! totique splendidissimæ Familiæ ex alto benedicere! Donec merito ac sanguine Christi justificatis & salvatis nobis eadem lætitiarum ac gloriæ æternæ largissima messis cum BEATE jam DEFUNCTA per solam gratiam contingat:

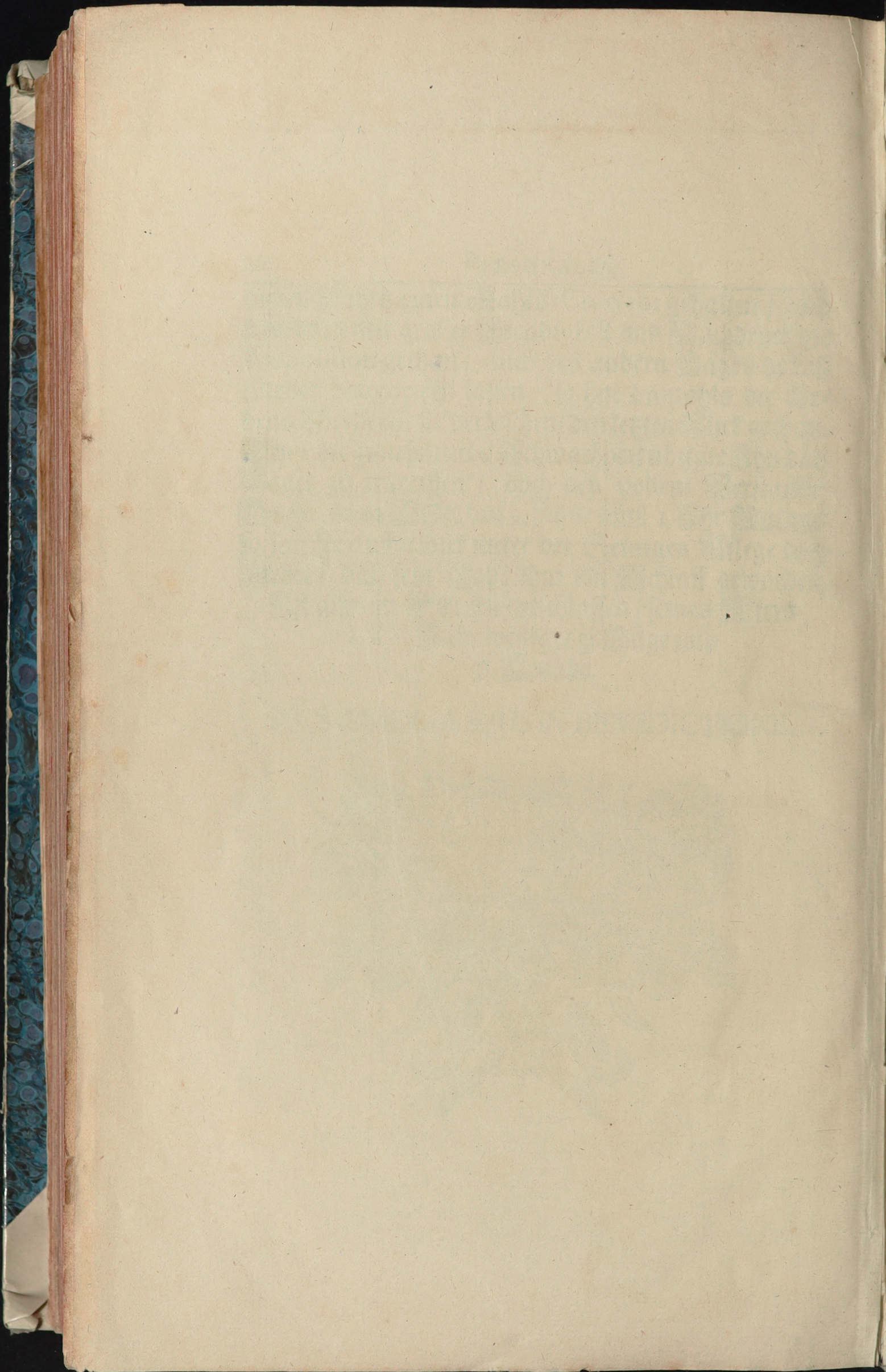
Vos Vero O. O. Fautores ac Cives
Academiæ ipsa Fides, ipsaque Pietas con-
qvirit, vocat ac invitat, ut Exeqvias has
eatis frequenter & officio ac Humanitate
vestra dolores VIDUI ac LUGENTI-
UM omnium Christiana compassione
leniatis! Valet in Domino! &
pie mori discite!

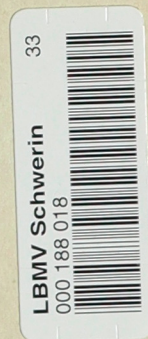
*P. P. Rostochii, sub Sigillo Academiæ Anno
MDCCXIX. Die III. Novembris.*

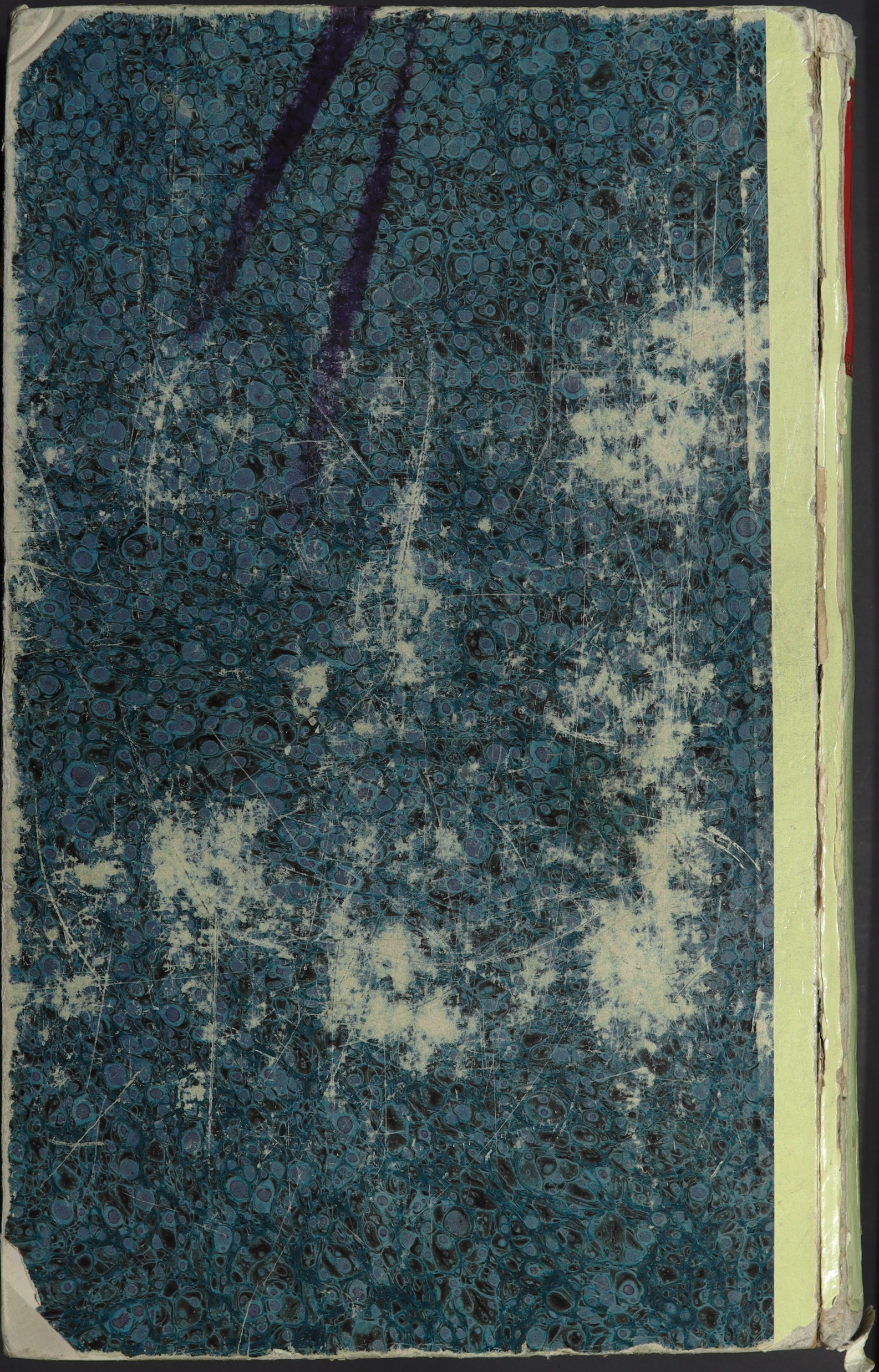
Conventus erit in Templo
Mariano.











in prædium suum celebre Wickhendel, ante quadringens
 hos cum Lubeca commutarent, nominati sunt) prolixi-
 litare vellemus. Illustrissimos Equites, Teutonici equestris
 Commendarum Præfectos, Legatos, Chiliarchas, Cano-
 æcipue Senatus Lubecensis Consules ac Senatores pleno
 nibere opus esset, quorum fortitudine ac consiliis Ce-
 & Imperialis Urbs conservata, privilegiis aucta mirisque
 vit, ut memoria Wickhendiana ea propter non possit
 benedictione, quæ ad posterorum posteros exuberet,

ut vero orbi satis infelicitè nascerentur hi, quos per na-
 eravimus, unde supernaturalium ac divinorum nullus or-
 pes, nisi Redemptoris sanguine paratus esset salutis fons
 is, ita Beatissimi Parentes avido desiderio hanc suam
 gnatham, baptismalibus undis lavandam fideliter
 & cum CATHARINAM suam ELISABE-

christi purificatam, & in quietum Spiritus S.
 m reciperent, certis ac lætis præsagiis Ean-
 nil eorum præterea intermittentes, quæ cor-
 næ porro conducerent: Et hinc subnata sunt
 audiorum, quæ Christianos, præ voluptate,
 mactant, mire dulcia segmina, sive enim exer-
 ynæcæi, sive curis culinæ ac domus, sive
 mota *Beata Nostra*, ubivis ad voluntatem,
 virtutum bonorumq; morum normas, nemini
 æstumatissime præpolluit; cum & annos ani-
 um & mores adeo scitissimos non poterat non
 rum, qui calluerunt suspicere Conjugii colu-
 u, sed non eodem successu, convenerunt mul-
 quos tamen provida Divini Numinis cura,
 Viro Nobilissimo & Medicorum Levaminum
 N. NICOLAO SIBETHEN, Pharmacopæo
 felicissimo, ut ardentioribus precibus ac vo-
 inum donum & conjugii sui hætenus trina
 mum solamen ex manu DEI & ferocia mortis
 chiis Beati Parentis, benedictionum copioso
 mque perpetim felici omine, Octobris, qui
 FERIA XIII. domum duceret, mirifica consola-
 jugum ac Soceri recreatus;

tales numerorum, nescio, quæ fide? sortes,
 dicentur felicissimæ, sed & post superlativum
 is, id quod legibus creditur singulis insitum,
 ur, ut primum permittat aliquid, secundum
 ; Attamen quæ Numinis gratiosa indulsit
 metuendum, nil experiundum fuit felicissi-
 quem terque, quaterque beatum deprecari
 & reli-

